

Itsenäisyyspäivän ajatuksia

6. joulukuuta 1917 Suomi julistautuu itsenäiseksi eduskunnan päätöksellä. Eduskunnan käsittelyyn tuotiin julistuksen hyväksymistä kannattanut porvarien aloite. Porvaripuolueet äänestivät oman esityksen puolesta ja Sosiaalidemokraatit oman vastaesityksensä puolesta; äänet jakautuivat 100–88. Sosiaalidemokraattien esityksessä kannatettiin myös Suomen itsenäisyyttä, mutta ei yksipuolisella julistuksella, vaan neuvottelemalla Neuvosto–Venäjän kanssa. Äänestyksessä voittaneen porvarien aloitteen ensimmäinen allekirjoittaja oli Maalaisliiton Santeri Alkio. Venäläisten miehitysarmeija jäi maahan ja käyttäytyi kuten aikaisemminkin.

Sunnuntaina 27. tammikuuta 1918 aloitettiin venäläisten aseistariisunta. Mannerheimin käskystä suojeluskunnat riisuivat venäläiset aseista ensin Etelä–Pohjanmaalla. Tätä ”Tammisunnuntaina” alkanutta aseistariisuntaa pidetään Suomen vapaussodan alkuna. Perinnejärjestöt juhlivat Tammisunnuntain muistoa vuosittain laskemalla seppeleen vapaussodan muistomerkeille tammikuun viimeisenä sunnuntaina. Erityisesti Pohjanmaalla juhlapäivä on edelleen voimissaan.

21. lokakuuta 2011 äänestettiin eduskunnassa uudesta perustuslaista, jota esitettiin muutettavan mm. seuraavasti: ”Suomi on täysivaltainen tasavalta”, korvattiin lauseella ”Suomi on Euroopan Unionin jäsen”. Äänestystuloksella 118–40 Suomi liittyi Euroopan liittovaltioksi. Perussuomalaiset äänestivät vastaan.

Perjantaina 25. marraskuuta 2011 äänestettiin Suomen aseistariisunnasta. Äänestyksen tulos oli 111 puolesta ja vastaan 47. Perussuomalaiset ovat vastustaneet Ottawan sopimukseen liittymistä kaikissa portaissa ja äänestivät sille ei. Asiasta päätettiin Suomen hallituksen, Kokoomuksen muodostaman vasemmistohallituksen johdolla. Siunaamalla Ottawan–sopimus alkaa aseistariisunta Suomen puolustusvoimissa.

Siinä lyhyt kuvaus historiasta ja viimeaikojen tapahtumista, jolla puolustustahtomme ja itsenäisyyttämme halutaan murentaa. Näistä ratkaisuista huolimatta näen edelleen, että itsenäisyytemme on puolustamisen arvoinen. Eikä Linnan juhlat ole menettänyt merkitystään, vaikka Aamulehden lukija–osastolla 24.11. niin väitettiin, mm. näin: ”Itsenäisyyspäivää ja –juhlia on vietetty Suomen itsenäisyyden ja sodassa taistelijoiden kunniaksi. Sotaveteraaneja ei enää ole montakaan ja harvat heistäkään jaksavat osallistua juhliin, joten juhlat ovat menettäneet merkityksensä. On hienoa ja kunnioitettavaa, että kansanedustajista löytyy henkilöitä, jotka eivät halua osallistua juhliin, koska heidän mielestään he eivät ole ansainneet juhlia”.

Voidaanhan asia noinkin arvioida, mutta minun näkemykseni mukaan itsenäisyyttä voidaan edelleen juhlia ja taistelijoita kunnioittaa. Kansanedustajan tehtävä on kunnioittaa näitä periaatteita osallistumalla Itsenäisyyspäivän juhliin. Vain pätevä syy voi olla osallistumisen esteenä.

Omalta osaltani voin todeta myös, että menneisyys velvoittaa kunnioittamaan itsenäisyyttä hyvin nöyränä kolmen sankarivainajaenoni ja isäni 7 vuoden sotareissun, josta 19 kk sotasairaalassa, vuoksi.

Itsenäisyys vaatii edelleen kunnioitusta. Siitä me lähdemme yhdessä rintamassa.

Martti Mölsä, kansanedustaja (ps)